

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 8. De communione spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

patiendo Christo in Passione sua, & congratulando nobis in Resurrectione & Ascensione sua. Insuper aduertendum est, quod etiam optimè notat S. Cyprianus, quòd ad memoriam Passionis, non sufficere eam esse speculationem, sed necesse est, sit practica & imitativa. Et ad hunc sensum explent verba illa: *Hoc facite in meam commemorationem, id est, imitationem: ut scilicet, Christianus seipsum offerat Christo sicut videt Christum seipsum suo Patribulisse.* Confirmat hoc idem Spiritus sanctus verbis illis. Quando fueris inuitatus ad conuiuium Principis, in sanctissimo, nimirum, Sacramento, *statue cultrum in pectore tuo.* Firmiter statues mori pro Christo, quemadmodum Christum, conspicias pro te mortuum, dicendo: *Amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori.* In hoc sensu D. Augustinus intelligit vericulum illum Psalmi 21. : *Edeat pauperes, & saturabuntur, legripse, Imitabuntur, scilicet, imitando Passionem Christi.* Et in quodam sua epistola asserit, non omnes quotquot cœlesti hoc veltuntur pane, saturati: *saturantur qui imitantur Passionem & mortem Saluatoris nostri.* Idque sufficiat pro gratiarum actione in memoriam Christi, & mortui & resuscitati, & dolorosi & gloriosi: *ut ipsi quoque mente, & in Cruce, & in cœlestibus habitemus.*

S. Cyprianus

Proverb. 23

S. Aug. in

Psal. 21. v.

27. 48.

Idem epist.

120.

Cap. VIII.

De Communionem Spirituali.

Ex dictis superiori capite sequitur, quale Communionem spiritualis debeat esse exercitium erga sanctissimum Altaris Sacramentum. Verum priusquam ad hanc tam sanctæ deuotionis descendamus praxin, operæ pretium erit pro maiori claritatis notitia nonnullas supponere veritates.

Trident.

1. Tres dantur Communionis species: sola, nimirum, Sacramentalis, sola spiritualis, & deniq; Sacramentalis & spiritualis simul. In prima communicans manducat, & non manducat: quia recipiendo Sacramentum, non recipit effectum Sacramenti, nempe, Gratiam. In secunda com-
*pusc. l. 58. c. 4.
 19. c. 20.
 p. 9, 80.*

communicans non manducat, & manducat: esto enim
recipiat Sacramentum, Sacramenti tamen recipit Gra-
tiam. Intertia communicans manducat & manduca-
tur: manducat, in quantum recipit Sacramentum cum
Gratia; & manducatur, in quantum eadem mediante
Gratia conuertitur & mutatur in Christum, qui est
Sacramento.

S. T. opus. 1. 2. Communio Spiritualis semper fuit necessaria in Ec-
clesia Dei, sed vario ac diuerso modo iuxta varios statos
cit. & lect. 1. aut cum fide & desiderio implicito Christi: aut cum fide
in 1. Cor. 6. ac desiderio Christi explicito.

20,
Trid. sess. 3. Certum quoque & indubitatum est, quod Diui-
num hoc Spiritualis Communionis exercitium, quoniam
19. c. 8. tantum in se est dignissimum, tantum etiam respectu eius
qui eo vitur, sit vtilissimum. Et tamen si Communio
Sacramentalis facta in Gratia ex natura sua longe vtilior
sit, cum conferat Gratiam ex opere operato (vnde docet
S. Tho. q. Angelicus: Sacramentalis manducatio plenius vtilis
39. art. 1. ad Sacramenti effectum) nihilominus, si Communio Spiritu-
3. alis fiat maiori cum affectu Charitatis, & cum inten-
siori desiderio; Gratia, in Communionem Spiritualem reci-
pienda, poterit esse maior.

Hisce suppositis principiis, duo breuiter discutiamus
puncta: primo, in quo consistat Communio Spiritualis
Secundo, declarem modum, quo exerceri debeat.
Quantum ad primum, Communio spiritualis non con-
sistit in actuali Corporis Christi receptione (sub
dentibus panis, veluti Sacramentalis; sed in voluntate
& desiderio recipiendi illud: Sicut aliqui baptizantur
S. Tho. 3. p. Baptismo fluminis propter desiderium baptizandi.
q. 81. art. 1. Concilium Tridentinum definit, Communionem Spiritualem
Trid. sess. 13. consistere in voto Sacramenti, videlicet, in desi-
derio recipiendi Christum in Sacramento: etenim secun-
dum doctrinam D. Augustini, quemadmodum nos le-
mus corporei; ita sub speciebus corporeis nobis pro-
ponendus est cibus Diuinus.

Verum, vt hoc desiderium sit vtile & fructuosum,
nonnullis constare debet conditionibus.

1. Debet esse desiderium viuum personae Gratia di-
uis; sicut enim Sacramentalis Communio est vniuersum

in quoque Spiritualis: & sicuti peccaret Sacramentalem sumens communionem peccato obnoxius; ita quoque, qui desideraret recipere communionem peccato contaminatus: siquid em in lege Dei non prohibetur contraxat malum operatum; sed etiam malum desideratum.

2. Debet esse desiderium, quantum ex se est, efficax, id est, ut, si posset, ei que permitteretur, non solo desiderio contentus esset verus Seruus Dei; sed actualiter ecclesiastici hoc pane sese cibaret: usque privatio illius Diuinæ mensæ desideranti superaddat dolorem, & dicat cum S. Chrysostomo: *Vnus mihi sit tantum dolor, hac mensæ privari.* S. Chrysost.

3. Debet esse desiderium valde ardens & intensum, planè illi desiderio simile, quo ambitiosus mundanæ concupiscit gloriæ: quo avarus avidè fertur in aurum: quo subundus ad fontem viæ anhelat aquæ: quo famelicus inolat in mensam cibis lautissimis opiparisque instructam. Undè S. Cyprianus conformiter dixit, S. Cyprian. quod *es huius Sacramenti est quadam avidus*; desiderium quoddam est, non tepidum, non remissum, sed vehementer & avidum;

4. Denique debet esse desiderium continuum, quia est desiderium Beatitudinis. Beatitudo Iustorum in cæcis est Christus reuelatus, seu intuitivè visus: Beatitudo Christianorum in terris est Christus velatus, quem admodum igitur Beatus lumine dotatus Gloriæ non patitur separationem à Deo; ita Seruus Dei lumine illustratus fidei semper deberet vivere unitus sanctissimo Sacramento. Et quia hoc non permittitur per Communionem Sacramentalem, suppletur id Communionem spirituali. Insuper continuum hoc sit desiderium, necesse est ex alia parte, quia est desiderium vitæ. Anima nostra, iuxta dictum V. Augustini, vivit Spiritu Christi, Tract. 26. qui est Divinitas, vita Dei continua & perennis: ut ei go in Ioan. hanc participet vitam; oportet, stet semper unita cum Carne Christi vivificata Spiritu Dei. Cuius idem S. Doctor rationem reddit: quia corpus & spiritus habent inter se proportionem & ordinem, non enim omne corpus omni vivit Spiritu, nec omnis spiritus vivificat omnes

omne corpus, neque corpus meum uiuit spiritu, nec corpus tuum spiritu meo, sed corpus meum uiuit spiritu meo, & corpus tuum spiritu tuo. Igitur Corpus Christi non nisi Spiritu Christi uiuit, & Spiritus Christi non nisi Corpus Christi uiuificat, quod intelligendum est per se & immediatè. Vnde idem Sanctus concludit: si uiuere Spiritu Christi, necesse est te vnias cum Carne

S. Aug. loc. tit.

Christi: *Si vis uiuere de Spiritu Christi, esto in Corpore Christi. Qui uult uiuere, habet, ubi uiuat: habet, unde uiuat: accedat, credat, incorporetur, ut uiuificetur.* d. Qui desiderat uiuere, cupitque scire, ubi reperiat uitam, approximet se Christo, uiuâ desideret Fide per cõmunionem uari Carni Christi, incorporari Christo

S. Ambr. lib. de Sacram. t. 9.

& uiuet de Spiritu Christi, qui est Diuinitas. Quamobrem S. Ambrosius Corpus Christi appellat *Corpus spirituale* quia Corpus Christi Corpus est Diuini Spiritus. Eodem sensu, eademque mentis intentione impensè rogat & postulat S. M. Ecclesia continuum affectum & desiderium uersus sanctissimum Sacramentum. Vnde in eadem Collecta, hanc deprecatur gratiam hisce uerbis:

Dominica s. post Epip.

Cœlestibus, Domine, pasti delicia, quasimus, ut semper eadem, per qua ueraciter uiuimus, appetamus. Et uult dicere: Magna gratia est, quod Dominus dignetur nos palcosse Cœli delicias; at ista non sufficit, petimus uiterius, ut in cordibus uiuum quendam accendat affectum & amorem, quatenus semper & auidâ cupiditate feramur impellamurque in uicium illum & solum cibum, qui scilicet est causa ueræ uitæ. Et hæc de primo puncto, in quo nimirum, consistat Communio spiritualis, dixisse sufficiant: ueniamus ad secundum, de modo exercendi illam.

S. Ignat. Mari Epist. 12.

Pro illius praxi & exercitio admodum hic mihi placeant uerba illa, quibus uix solebat S. Martyr Ignatius: *Non voluptates huius Mundi desidero, sed Panem Dei, Panem cœlestem, Panem uitæ, qui est Carnis*

Ad Rom.

Iesu Christi, Filii Dei uini: & potum uolo Sanguinem eius, qui est dilectio incorruptibilis, & uita æterna. Horum ac similibus affectuum exercitio redocetur ad praxim spiritualis Communio, ac multiplicatis die centies & millies hisce actibus, toties etiam ingentem

tum animæ fructu spirituales multiplicabuntur Communiones. O Cibum Divinum! O Cibum vitæ æternæ! quàm magnâ & admirabilis est virtutis tuæ efficacia? Cæteri cibi corporales non nisi stomacho ingestis & comesti prolunt; at tu vitam tribuis solo desiderio. Neque id mirum, alii namque cibi convertuntur in comedentem: Tu manducatem te convertis in repletum. Conversio hæc solo tui desiderio & affectu fieri potest: etenim amor est vis conversiva amantis in rem amaram. Prodeant nunc Amatores Mundi terrenorum avidi ciborum, desiderent purè totum Mundi honorem; ego Carnem Christi desidero. Sitiunt, appetantque voluptas, quæ vòquàm in creaturis sunt & fuere, delicias, ego Carnem Christi desidero. Abeant post aurum, gemmasque terræ pretiosas in perditionem; & ego non aliquid, quàm quod dicebat Magus Martyr Ignatius, dicam: Carnem Christi desidero. Illam Carnem virtutem desidero, quæ me vivificat, & ad veram vitam resuscitat; Carnem illam Deificam totis medullis appeto, quæ mihi communicat proprium suum Divinitatis Spiritum: illam concupisco Carnem, in qua exultat plenitudo Gratiæ, torrens consolationum, cuncti thesauri sapientiæ & scientiæ Dei. Igitur, anima mea, & corde, & ore, & omnibus corporis & animæ potentiis, & ex intimis præcordiis, ac tota in cor, tota in affectum, tota etiam in desiderium conversa, dices: *Cibus meus Christus est, & ego eius.* Hoc ipsum est, quod dicebat Sponsa: *Dilectus meus mihi, & ego illi:* quia est cibus, nutrens & cibans actibus interius amoris, actibus desiderii. Beata anima illa, quæ verè dicere potest: *Memoriale tuum, Domine, in desiderio anima.* Totum desiderium meum est in desiderio cœlestis Panis, memoria viva Christi, memoriale & compendium est miraculorum Omnipotentis Dei. Caput hoc concludo Sanctissimæ Matris Dei exemplo, cui valdè familiare ac continuum erat exercitium hoc spiritualis Communionis: imò, ut notat Gerson, ipsa prima omnium extitit, quæ dedit omnium sanctæ Communioni spirituali: etenim subito post institutionem Sanctissimi Sacramenti,

S. Th. 3. p. q. 73. art. 3.

S. Dionys.

Bernardus in Cant. serm. 71. Cant. 2.

Isa. 26.

Gerson.

S. T. 3. p. 9.
31. art. 1.

incepto, totoque deinceps vitæ suæ decursu, summo studio & desiderio illud appetere, ardentiusque exoptare desiderare continuauit. Neque in hoc Sanctissimum Virginem superarunt Sancti Patres antiquæ legis: nam, ut docet S. Thomas, Communio spiritualis, quæ aliud est, quàm recipiendi Sacramenti desiderium, imponit institutionem & consecrationem Sacramenti, quæ adhuc nondum extitit in veteri lege tam naturali, quam scripta; sed solum in lege Gratiæ. Quapropter propriè desiderabant sanctissimum Sacramentum in figura duntaxat, in quantum accipiebant Manna sanctissimi Sacramenti figuram.

Cap. IX.

De quodam alio, ac perfectiori modo spiritualis Communio- nis.

S. Aug. To. 2. de Symb. lib. 4. c. 2. Ioan. 4. **C**ommuniõ spiritualis, veluti supra diximus, illa quæ fit in spiritu & veritate, veris ac spiritualibus internis actibus Fidei, Spei, Charitatis, & Desiderii: sunt veri adoratores, qui adorant, & manducant Christum in spiritu & veritate: qui, quod frequenter effectum recipiant Christum in sanctissimo Sacramentum, haud contenti sunt; sed semper ac continuo, hiant corde ore, vehementique animi ardore & affectu eundem recipiunt.

Porro hoc desiderium, vt vltimam suam attingat perfectionem, extendi debet non ad esum duntaxat, verum etiam ad visum: Sic crede (inquit S. Augustinus) desideres videre, quod credis: credere, simulac desideras, debet, vt videas, quod credis: desidera manducare; sed etiam desiderare oportet, vt videas, quod manducas. Sufficit Fides viua, in spiritu sumas, & manduces sanctissimum Sacramentum, iuxta eiusdem S. Augustini dictum: *Crede, & manducasti.* Fides hæc non sola; sed videndi stipata desiderio prodire debet: quia est Fides viua, Fides amorosa, Fides cum desiderio videndi illud quod